

Marvin Moore

Kako rasti u Isusu

Nakladnik
ZNACI VREMENA
znaci-vremena.com

Izvornik
How to Grow in Jesus
Marvin Moore
ISBN 0-8163-0892-6

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Hinko Pleško

Lektura
Miroslav Vukmanić

Tisak
ZNACI VREMENA
Zagreb 2015.

Marvin Moore

Kako rasti u Isusu

CIP zapis dostupan u računalnom
katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice
u Zagrebu pod brojem 000912439

www.nsk.hr

ISBN 978-953-183-234-2

Kupnja kuće

Prije nekoliko godina supruga i ja smo kupili kuću. Nije bila nova i bili smo svjesni kakva je. Trebalo je obnoviti pročelje i urediti okoliš. Bivši vlasnici su održavali jedino travnjak pred kućom. Grmlje pred ulazom bilo je zaraslo, a domaćin je očito sâm mijenjao ulje svojega automobila i dotrajalo je jednostavno izlijevao na zemlju između kuće i prilaza prema njoj.

Stražnje dvorište bilo je u još gorem stanju. Stanovnici prije nas držali su dva velika psa u malom prostoru ograđenom daskama. Sve je bilo puno lanaca i komada starog tepiha na tridesetak centimetara slame pomiješane s pasjim izmetom. Na jednoj strani tog dvorišta nalazio se “sanduk za pijesak”

veliĉine 4 x 6 metara. Druga strana bila je pokrivena nacijepanim drvima za peć koja se nalazila u kući. Pored kuće nije bilo niti jedne biljke koja bi ukrašavala njezine temelje.

I unutrašnjost kuće bila je jednako loša. Sve je trebalo ponovno oliĉiti, a kuhinju je trebalo srušiti i sagraditi je od samog temelja. Raniji vlasnici su bili toliko ĉudni da su sa sobom ponijeli kuhinjske elemente sa štednjakom i ĉak sve žarulje. U cijeloj kući nije bilo niti jedne jedine žarulje.

Možda se pitate zašto smo uopće kupili takvu kuću. Zato što smo u njoj vidjeli mogućnosti. Građevinski je bila zdrava, a mi smo je dobili za vrlo prikladnu cijenu. Znali smo da će, kad je uredimo, ona zasjati i vrijediti mnogo više nego što smo je platili.

Ugovore za kupnju kuće potpisali smo na početku veljaĉe te godine, ali smo dotadašnjim vlasnicima dali mje-

sec dana da se isele. Pravno smo je preuzeli prvog ožujka. Tijekom veljače smo s vremena na vrijeme dolazili pogledati kuću i čak smo u nju ušli dan ili dva nakon što smo čuli da se prijašnji vlasnik iselio.

Ali u kuću smo zapravo ušli tek prvog ožujka i započeli veliki posao čišćenja i preuređivanja. Prije to nismo mogli jer nam kuća još nije pripadala. Tek kad je potpuno bila naša, mogli smo ući i početi s radom.

Težak posao čišćenja, preuređivanja i uređivanja okoliša trajao je punih šest mjeseci. U naše slobodno vrijeme nismo ništa drugo niti radili. Sljedećeg proljeća sam oličio fasadu i posadio potpuno nove biljke u stražnjem dvorištu. Od tog vremena smo obnovili vrata koja vode u stražnje dvorište, podigli šupu, a sanduk s pijeskom pretvorili u mali vrt. Namjeravao sam još uvesti sustav za prskanje trave i jednom sa-

graditi kat nad garažom i dnevnom sobom.

Supruga i ja smo otkrili da kad se kuću dugo vremena pušta propadati, potrebno je mnogo vremena da je se dovede u poželjno stanje.

Isusovo “preuređivanje” na nama

Biblija kaže da su naša tijela Božji hram – dom u kojem On prebiva: “Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?” (1. Korinćanima 3,16) Kad se Bog useli u naš život, mi smo u još gorem stanju od kuće koju smo moja supruga i ja kupili. Srećom, Bog prelazi na preuređivanje koje je u mnogočemu slično onome koje smo supruga i ja poduzeli kod naše kuće – osim što je Njegovo preuređivanje mnogo važnije. Supruga i ja i nadalje stalno nešto radimo na kući koja će jednog dana biti uništena. Ali Isus popravlja svoj narod da vječno živi.

Pozivam vas da u nastavku pročitate kakvo to preuređenje Isus obavlja

– ili želi obaviti – na vama i meni, jer iz toga možemo naučiti mnogo o tome kako napredovati i rasti u Isusu. Počnimo s najvažnijim!

Isus nas je kupio

Dakle, trebalo je proći mjesec dana od trenutka kad smo supruga i ja dali predujam i potpisali ugovore za našu novu kuću, i sve to vrijeme nismo mogli ući i početi s preuređivanjem. Slično tome, Isus je prije dvije tisuće godina na Golgoti platio cijenu za nas, ali tek kad “ugovori” budu u redu, On može ući i početi obnavljati naš život. Isusovi “ugovori” ne zahtijevaju samo Njegov potpis (tinta je Njegova krv), već i vaš i moj.

Prije nego što budemo spašeni, naša “kuća” pripada Sotoni. On je “prvi vlasnik”, a Isus neće ući dokle god se taj vlasnik ne iseli. “Potpis” koji čini da je pogodba zaključena – koji omogu-

čuje da se On može useliti – jest naša odluka da Ga prihvatimo kao svojega Spasitelja.

Ta činjenica je toliko važna za naše razmatranje, da se neko vrijeme moramo njome pozabaviti, prije nego što možemo vidjeti kako Isus kreće u obnovu vašeg i mojeg života.

Kad smo supruga i ja prvog ožujka ušli u našu kuću, ona je bila potpuno naše vlasništvo. Nama je pripadalo sve – ne samo kuća, zbog koje nam je bilo drago, već i zaraslo prednje dvorište, zbog kojega nam baš nije bilo drago. Bili smo vlasnici i ružnog stražnjeg dvorišta, i unutrašnjosti kuće s prljavim zidovima i groznom kuhinjom. U vrijeme kad smo kuću preuzeli kao vlasnici, posao preuređenja bio je tek stvar budućnosti. Bili smo vlasnici svega – dobrog i lošega zajedno.

I to nam nije smetalo. Znali smo za loše strane kuće *prije* nego što smo

je kupili, i to smo prihvatili. Osim kuhinje koja je nedostajala i žarulja kojih nije bilo, točno smo znali što dobivamo.

Slično tome, kad nas je Isus kupio na Golgoti, On je dobro znao da će biti potrebno provesti veliko preuređenje. *On je prihvatio naše nesavršenosti davno prije nego što je platio cijenu za nas, i davno prije nego što će preuzeti vlasništvo nad našim životom.* On ne doživljava nikakvo iznenađenje kad Mu predamo svoje srce da se može useliti – čak i ako nedostaju kuhinjski elementi i žarulje. Njega čeka posao preuređenja; On je vlasnik svega – dobroga i lošega zajedno.

To je platio – i to je dobio.

Od sudbonosne je važnosti da razumijemo kako spasenje počinje u trenutku kad Isus postaje našim Vlasnikom, a ne u trenutku kad je posao preuređivanja završen. Mi smo spašeni

sa svim našim nedostacima, jer tek kad smo pod Isusovim vlasništvom, On nas ima pravo preurediti.

Neki misle da oni trebaju izvršiti neko preuređivanje, poput kućevlasnika koji oliči i izvrši popravke na svojoj kući ne bi li je učinio privlačnijom za moguće kupce. Ali mi to ne možemo učiniti. Preurediti nas može samo Isus, a to može početi samo *nakon* što postane Vlasnik svojeg novog doma, *nikako prije* toga.

Postoji razlog zbog čega je važno da ovo razumijemo. Često se događa da ljudi, nakon što postanu kršćani, gledaju visoko biblijsko mjerilo za kršćanski život, pa se obeshrabre jer znaju da se ne uklapaju u taj ideal. "Čini mi se da me Bog ne može upotrijebiti", kažu i odustaju.

Ali Isus je platio cijenu za nas znajući sve o našim lošim navikama i grešnom življenju. Znao je sve o strasti-

ma koje vladaju nama i mrzovoljnoj ćudi kojom ne možemo vladati. Za Njega je to samo još jedan izazov u preuređenju koje treba obaviti *nakon* što se useli.

Tijekom svake sekunde ovog postupka preuređivanja, od prvog obeshrabrujućeg trenutka do konačne pobjede nad kušnjom, mi imamo stalno jamstvo spasenja i mjesto u Njegovom vječnom kraljevstvu. Ništa, baš ništa u tom postupku preuređivanja ne djeluje na to jamstvo, jer Isus je sve to vrijeme naš Vlasnik. On ne bi mogao nastaviti preuređivanje da to ne može.

Pogledajmo sada kako Isus vrši preuređenje našeg života tako da možemo odražavati Njegov karakter.

Tko što čini?

Kad smo supruga i ja preuređivali našu novu kuću, puno toga smo sami napravili. Posjekli smo i iščupali sve staro grmlje i posadili novo. Ja sam ličio zidove, a ona je šamponom prala tepihe i sve zavjese. Našli smo stolara koji je izradio ormariće za novu kuhinju, a zidar je proširio ognjište da odgovara zakonskim propisima.

I vi ćete to ustanoviti dok budete napredovali u Isusu. Nešto će On tražiti da učinite sami, dok će drugo On učiniti za vas.

Kršćanin i dobra djela

Neki ljudi smatraju da kršćanin ne treba ništa učiniti sâm. “Mi se spašavamo milošću, a ne djelima”, kažu takvi.

“Djela nemaju nikakve veze s kršćanskim životom.”

Molim vas, pročitajte sljedeće biblijske retke – posebno dio označen kosim slovima – a onda sami odlučite imaju li djela ikakvo mjesto u kršćaninovu životu:

“Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djelâ, da se tko ne bi hvalisao. Njegovo smo, naime, stvarenje, *stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo.*” (Efežanima 2,8-10)

Na prvi pogled čini se da ovaj tekst proturječi sam sebi. Prvo Pavao kaže da se kršćani spašavaju milošću po vjeri, a da djela s tim nemaju nikakve veze; a onda kaže da nas je Bog stvorio da činimo dobra djela.

Mislite li da nas je Bog stvorio da činimo loša djela? Nipošto! Kršćanstvo nije način da se oslobodimo djela. Krš-

ćanstvo nam zapravo omogućuje da činimo dobra djela i da se čuvamo zlih. Upravo o tome govori ovo naše razmatranje.

Budući da sam to ustvrdio, dopustite mi da vas požurim uvjeriti kako Biblija daje posebno upozorenje o pogrešnoj uporabi djela. Upravo smo pročitali tekst u Efežanima: “Da, milošću ste spašeni – po vjeri. ... To ne dolazi od djela.” Evo dva izvanredna biblijska teksta koji govore to isto: “Jer nikoga neće opravdati pred njim vršenje Zakona. ... Tvrđimo da se čovjek opravdava vjerom bez vršenja Zakona.” (Rimljanima 3,20.28)

Pavao želi reći da se naše spase-nje – naše jamstvo vječnoga života – ne zasniva na tome kako dobro živimo. Isus nas je kupio i platio cijenu za nas, s našim pogreškama i svime. Za to nikad nikakvim dobrim djelima ne možemo steći zaslugu. Ali od trenutka kad

postane naš Vlasnik, On počinje preuređivati naš karakter kako bi postao sličan Njegovom. I upravo u tom preuređivanju imamo priliku pomoći. Ovdje imaju udjela naša dobra djela.

Prije više godina čuo sam priču – koliko je istinita ne znam, ali mogla bi biti – o poljodjelcu koji je kupio godinama zapušteno imanje. Sve je zaraslo u korov i grmlje, pa je taj čovjek proveo mnoge dane pripremajući njive za sjetvu. Godinu dana kasnije imanje je dalo popriličan urod.

Ubrzo nakon žetve, kad je taj čovjek nakon bogoslužja izlazio iz crkve, pastor mu je živahno stisnuo ruku i rekao: “Joe, ti i Gospodin obavili ste prošle godine silan posao s tim imanjem.”

“Da, pastore,” odgovorio je čovjek, “ali trebali ste vidjeti imanje dok je bilo samo Gospodnje vlasništvo.”

Razmislite za trenutak o podjeli odgovornosti između Joea i Boga. Joe je

proveo niz dana čisteći korov i grmlje, obrađujući zemlju i sijući sjeme. “To je puno napornog rada”, reći ćete. “Mnogo više nego što je Bog uložio u tu njivu.”

Stvarno? Što je lakše: čupati korov i obrađivati zemlju, ili učiniti da sunce sije i kiša pada? I što je lakše: sijati sjeme, ili učiniti da ono nikne? Kad stajete i razmislite, morate priznati da je Bog uložio mnogo više mudrosti i snage za Joeovu žetvu od njega samog.

Ali Joe je bio u pravu: “Trebali ste vidjeti to imanje dok je bilo samo Gospodnje vlasništvo.” Koliko god malen bio, Joeov udio bio je sudbonosan za uspješnu žetvu.

Ono što je istina u tjelesnom području, istina je i u duhovnom. Naš udio može biti sasvim malen, ali je presudan.

Prije više godina, dok sam bio pastor jedne crkve u Teksasu, jedno sam

poslijepodne posjetio ženu koja je očajnički htjela prekinuti s pušenjem.

“Pastore,” rekla je, “ne razumijem zašto mi Bog ne oduzme želju za cigaretama.”

Pokušao sam joj objasniti da i ona treba učiniti svoj dio da bi pobijedila cigarete. Ali ona je stalno ponavljala: “Zašto mi Bog ne oduzme želju za cigaretama?”

Koliko mi je poznato, ona još uvijek puši – zato što nije shvatila da u svladavanju grijeha u životu svojega naroda Bog ne radi sâm. Naš udio može biti sasvim malen, ali je presudan.

Ako želimo savladati svoje grijehе i napredovati u Isusu, za vas i mene je najvažnije da razumijemo razliku između onoga što Bog za nas čini i onoga što traži da mi učinimo u suradnji s Njim. Mi *nikad* ne možemo učiniti Njegov dio – kao što ni Joe nije mogao učiniti da sunce sije ili kiša pada. Ali

ni Bog neće učiniti dio koji traži da mi učinimo – neće ukloniti korov i trnje, preorati zemlju i posijati sjeme na našoj njivi.

Bog mijenja našu sebičnost; mi mijenjamo svoje navike

U nastavku bih vam volio na vrlo jednostavan način iznijeti što sam otkrio da je sudbonosna razlika između Božjeg i našeg dijela – i odnosa između njih – po pitanju nadvladavanja grijeha i napredovanja u Isusu.

Razumijevanje naše sebičnosti

U našem prirodnom stanju i načinu na koji smo rođeni na ovaj svijet, svatko od nas je do same srži sebičan. Sebičnost je naš najveći grijeh, i iz tog grijeha proizlaze svi drugi grijesi: materijalizam, oholost, zavist, nemoralnost, srdžba i pohlepa – da spomenemo samo neke. Sebičnost je slična onečišćenom izvoru u našem srcu koji stalno

izbacuje nečista i smrdljiva stajališta i pobude.

Veći dio vremena uspijevamo nadzirati ove osjećaje, pa drugi nisu svjesni zla u nama. Želja za prihvaćanjem u društvu čini da prikrivamo svoje najveće tajne. Ali Bog sve zna, a povremeno to saznaju i drugi ljudi. Prije ili kasnije naš supružnik, djeca, susjed ili osoba s kojom radimo vide sjenku srdžbe ovdje i zračak požude tamo. Razdraženi smo, pričamo prljave šale, pomalo varamo kod troškova tvrtke u kojoj radimo. Neki od nas se stvarno razbjesne, gledaju najgore pornografske filmove i mrtvo hladni krađu u trgovinama. Neki čak siluju i ubijaju.

Možete odmahivati glavom kad spominjem silovatelja ili ubojicu, no jeste li znali da su vaša prljava šala i srdžba potpuno isti grijeh? Razlika je samo u mjeri u kojoj ste vi i silovatelj i ubojica počinili grijeh, a ne u vrsti grijeha koji

svatko od vas čini. Dakle, vaš grijeh i grijeh silovatelja potječu iz istog izvora, iz sebičnosti.

Upravo se s tom osnovom sebičnosti u našoj naravi mora pozabaviti sâm Bog, jer mi to ne možemo. *Bog nas želi promijeniti tako da umjesto sebičnosti u našoj bîti zavlada ljubav.*

A kako to Bog čini? Postupkom koji se zove *preobrazba*.

Apostol Pavao je jednom prigodom napisao: “Nemojte se prilagođavati ovom svijetu! Naprotiv, *preobličavajte* se obnovom svoga uma ...” (Rimljanima 12,2)

Zapazite kako Pavao kaže da se to događa “obnovom svoga uma”.

Kad Bog preuzme vaš život, On počinje obnavljati, mijenjati ili obraćati vaš um, vaše osjećaje i vaše najdublje vrijednosti, tako da ono što vam je inače bilo od najveće važnosti, sada izgleda kao smeće. Ono što ste nekad

voljeli, sada mrzite, a ono što ste nekad mrzili, sada volite.

Isus je taj preobražaj nazvao novorođenjem: “Zaista, zaista, kažem ti: tko se odozgo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega.” (Ivan 3,3)

Pavao je taj preobražaj nazvao smrću i uskrsnućem: “Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavom, i mi živjeli novim životom.” (Rimljanima 6,4)

Zvuči li vam to sve nestvarno? Uvjeravam vas da nije nestvarno. To je čudo koje Bog vrši u ljudima koji Mu predaju svoj život; a Njemu je jako stalo da to čudo izvrši u vama. Ne zaboravite: vi to čudo ne možete učiniti sami. Vi možete uspjeti u tome da izvana izgledate društveno prihvatljivi, ali *ne možete preobraziti svoju najdublju narav*. To može samo Bog. A dok to ne učini, vi ste i dalje grešnik u srcu, gre-

šnik do srži, što će se prije ili kasnije pokazati.

Trebamo razumjeti svoje navike

Najbolji način da razumijemo svoje navike jest da shvatimo kako smo neku naviku uopće stekli. To će nam pomoći da nadvladamo one loše.

Ranije smo objasnili da je, otkad smo se rodili, svatko od nas sebičan u samoj srži svojega bića. Ta sebičnost je snažna pokretačka snaga koja oblikuje naše cjelokupno ponašanje. Budući da *jesmo* sebični, mi ćemo sebično *postupati*. I kako ponavljamo sebične postupke, oni se postupno pretvaraju u naviku. Nakon nekog vremena naše sebične navike postaju tako snažne da ih bez Božje pomoći ne možemo slomiti. Ali kod osobe koja je doživjela preobrazbu ili novorođenje, događa se nešto zapanjujuće. Pogledajte kako to Pavao opisuje:

“Ja zbilja ne razumijem što činim, jer ne činim ono što hoću, nego činim ono što mrzim. ... Zaista, htjeti dobro jest u mojoj moći, ali nije učiniti ga, budući da ne činim dobro koje hoću, nego činim zlo koje neću. ... Prema tome, otkrivam ovaj zakon: kad hoću da činim dobro, zlo mi se nameće. Istina, moj se nutarnji čovjek slaže u veselju s Božjim zakonom, ali vidim u svojim udovima drugi zakon koji se bori protiv zakona moga uma te me zarobljava u zakon grijeha koji je u mojim udovima. Jadan ti sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovoga smrtonosnoga tijela?” (Rimljanima 7,15-24)

Jeste li se ikad tako osjećali?

Molim vas, zapazite da je Pavao u vrijeme pisanja ovih riječi već doživio novorođenje. Zar nije rekao: “Istina, moj se nutarnji čovjek slaže u veselju s Božjim zakonom”? Neobraćeni ljudi ne uživaju u Božjem zakonu.

U čemu je onda bio Pavlov problem? To je sasvim lako objasniti. On je sav svoj život proveo čineći ono što je prirodno proizlazilo ih njegove sebične naravi, do trenutka kad je razvio neke jako snažne navike. Onda je Isus promijenio njegovu sebičnu narav i ispunio je ljubavlju, tako da je mogao težiti za Božjim načinom života, *ali je još uvijek imao sve one loše navike*. Njegove novooblikovane želje vukle su ga na jednu, a loše navike na drugu stranu. Pavao se našao u središtu tog vučenja. Nije čudo što je rekao: “Jadan li sam ja čovjek!”

Sažetak onoga što smo dosad naučili

Možda će kratak pregled pomoći da u vašem umu sjedinimo sve ove misli. Sebičnost, koju smo naslijedili rođenjem, čini da postupamo sebično, a sebično ponašanje ponovljeno mnogo

puta razvija snažne sebične navike. Srećom, Bog mijenja našu temeljnu sebičnost i preobražava naš um tako da umjesto toga postajemo spremni voljeti. Na nesreću, loše navike koje smo razvili tijekom niza godina još uvijek snažno djeluju, a često ih niti ne želimo odbaciti. Tako se nalazimo u rascjepu između naše nove želje da budemo nesebični i puni ljubavi, i naše stare navike da se ponašamo sebično.

Rekli smo kako je dio koji Bog čini preobrazba našeg uma, tako da u dubini svog bića više ne budemo sebični. Mi s naše strane trebamo mijenjati svoje navike. Zapravo, ovo dvoje je tijesno povezano, i tijekom cijelog tog postupka Bog se mora osloniti na nas, a mi opet na Njega.

Vršeci svoj dio pomazemo Bogu u vršenju Njegovog

Netko je jednom rekao kako ljudski rod treba učiti od snježnih pahuljica. Niti dvije od njih nisu jednake, ali pogledajte kako odlično surađuju na velikim projektima – primjerice u ograničavanju prometa.

Ovo napredovanje u Isusu je zajednički pothvat Boga i nas, i čudesno je što sve možemo postići kad surađujemo. Premda može zvučati čudno kad kažemo da pomazemo Bogu u Njegovom dijelu ovog postupka, to je istina. Jako se malo može dogoditi u preobrazbi našeg karaktera da bi postao sličan Isusovom, ako ne surađujemo s Bogom. Mi možemo učiniti dosta toga.

Proučavanje Biblije. Božji udio je, prema onom što smo saznali, preobraziti ili obratiti naše srce tako da u njemu umjesto sebičnosti vlada ljubav. I premda je istina da mi ne možemo izvršiti tu promjenu, mi možemo učiniti mnogo u suradnji s Njim.

Proučavanje Biblije je nešto što možemo činiti u suradnji s Bogom. Evo biblijskog retka koji nam pomaže da to razumijemo: “Jer ste ponovo rođeni, ne iz raspadljiva, nego neraspadljiva sjemena: riječju živoga i vječnog Boga.” (1. Petrova 1,23)

Kad uklonite sve osim najbitnijih riječi, ovaj tekst želi reći da smo nanovo “rođeni ... riječju ... Boga”. Vjerujem da nam je svima poznato da je Biblija Božja riječ. Tako možemo reći da se nanovo rađamo zahvaljujući Bibliji.

Božja duhovna sila je u Njegovoj Riječi, i kad čitate Bibliju, ta sila preo-

bražava srce. Zapazite kako to kaže pisac Poslanice Hebrejima:

“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštija od svakoga dvo-sjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca.” (Hebrejima 4,12)

Premda smo vi i ja nemoćni da promijenimo svoje vlastito srce, mi možemo učiniti nešto što će unijeti Božju snagu u naš život. Možemo čitati Bibliju, i Njegova sila koja se nalazi u Njegovoj Riječi preobrazit će naša srca.

Sjećate li se Joeove farme? Joe je morao čupati korov i sjeći grmlje, preorati njive i posijati sjeme. Je li išta od toga učinio Bog? Naravno da nije. Koliko mi je poznato, Bog Joea čak nije ni podsjetio da to učini.

Jeste li možda čuli da je Bog došao nekom poljodjelcu i rekao mu: “Sine, evo pluga, a evo i sjemena; a sad kreni

na posao.” Ja nikad nisam čuo za tako nešto.

Isto tako nikad nisam čuo da je Bog zapovjedio nekome od svoje djece, pružajući mu Bibliju: “Sine moj, kćeri moja, evo moje Riječi. Uzmi je i čitaj!” Ne, Bog sve to prepušta nama.

Ako odlučimo biti toliko zaposleni da nemamo vremena uzeti u ruke Božju riječ, to je naša odluka i On se neće miješati. Njemu je drago kad odvojimo vrijeme za proučavanje Njegove Riječi, ali nas neće prisiliti da to činimo.

Molitva. Ne poznajem niti jedan poseban biblijski redak koji bi rekao da Božja preobražavajuća sila ulazi u naš život kroz molitvu, ali vam iz osobnog iskustva mogu reći da se to događa kad se kršćanin moli.

Jedan mi je kršćanski psihijatar rekao: “Kad bi kršćani znali kako da se

mole, vi pastori mogli biste osloboditi i izliječiti svakoga tko dolazi u moju ordinaciju.”

Tijekom godina otkrio sam da je to što je rekao moj prijatelj psihijatar prava istina. Naučio sam kako se moliti učinkovito da mi stvarno pomaže u savladivanju srdžbe, straha i požude. Upravo to Isus kaže: “Bdijte i molite da ne padnete u napast!” (Matej 26,41)

Molitva je još nešto važno što vi i ja možemo učiniti da u svoj život unesemo Božju preobražavajuću silu. Bog neće ući u vaš dom, uprijeti prst u pod i reći: “Spusti se na koljena!” On pre više poštuje našu slobodu izbora da bi učinio tako nešto. Ali ako se mi odlučimo moliti svakoga dana, mnogo ćemo brže napredovati u Isusu.

Dolaženje u crkvu. Možda će vas iznenaditi ako kažem da je dolaženje u crkvu važan način da unesete Božju

silu obraćenja i preobraženja u svoj život; ali to je istina. Zapazite što je Isus rekao: “Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima.” (Matej 18,20)

Neki kažu: “Ne moram ići u crkvu da bih bio spašen.” Ili kažu: “Bog je moj Spasitelj, a ne Crkva.”

Naravno, u određenom smislu sve je to istina. Ja doista očekujem na Nebu sresti osobe koje nikad nisu prekoračile prag neke crkve, i savršeno je točno da je Bog, a ne neka Crkva, naš Spasitelj. Ali uvidio sam, gotovo bez iznimke, da oni koji tako što kažu, zapravo traže izgovore ne samo za to da ne idu u crkvu, već i da ne čine ništa što nam je Bog učinio dostupnim za suradnju s Njim dok napredujemo u Isusu.

Pretpostavimo da je Joe rekao svojem pastoru: “Ne moram orati svoju njivu niti posijati sjeme da bih mogao žeti.” Joe bi vjerojatno bio u pravu. Ako

je jedne godine sijao pšenicu, vjerojatno bi i sljedeće godine dobio pristojnu količinu samonikle pšenice. Ali hoće li se poljodjelac koji drži do sebe iz godine u godinu osloniti na samoniklu pšenicu?

Kršćanin kojemu je stalo da napreduje i postane sve sličniji Isusu koristit će svaku priliku da u svoj život unese Božju preobražavajuću silu, uključujući i dolaženje u crkvu.

Svetkovanje subote. Također vas može iznenaditi kad čujete da je subota jedan od najvažnijih načina koje je Bog predvidio za vas da u svom životu dobijete pristup Njegovoj preobražavajućoj sili.

Ako sumnjate, molim vas pročitajte riječi koje je rekao Izraelcima: “Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, *da budete svjesni*

da vas ja, Jahve, posvećujem.” (Izlazak 31,13)

Vrlo je važno da razumijemo što ovaj tekst stvarno kaže, a što ne kaže. Bog nije rekao da će nas subota učiniti svetima, ili da će nas njezino svetkovanje učiniti svetima, već da je svetkovanje subote dokaz da nas On posvećuje. Subota je znak da je Božja preobražavajuća sila ušla u naš život.

Podsjećam vas da zapovijed o suboti glasi: “Sjeti se da svetkuješ dan subotni.” (Izlazak 20,8)

Jednog dana mi je jedan moj prijatelj koji ne svetkuje subotu rekao: “Ja štujem Boga svakog dana.” Čuo sam i mnoge druge kako kažu: “Nije važno kojeg dana idete u crkvu.”

Potpuno se slažem s tim izjavama. Ali nevolja je u tome što su ljudi koji to govore propustili pažljivo pročitati četvrtu zapovijed. Bog nije rekao: “Sjeti se da mi u subotu iskažeš poštovanje”,

ili: “Sjeti se da u subotu ideš u crkvu.” On je rekao: “Sjeti se *da svetkuješ* dan subotni.” Svetkovati neki dan znači odnositi se prema njemu na poseban način. Svrha je subote da provedemo vrijeme s Bogom. Iskazati Mu štovanje i ići u crkvu dva su dobra načina da to činimo; prema tome, ne proturječite onima koji kažu da je subota dan kad iskazuju štovanje Bogu i kad idu u crkvu. Mi imamo mnogo načina na koje možemo svetkovati subotu. Meni se sviđa ono što je o suboti napisala spisateljica Joy Swift, koja je 1977. godine, u samo mjesec dana, izgubila petero djece:

“Volim ustati rano u svježije subotnje jutro i popeti se na izbočenu stijenu. Ondje mogu upijati predivnu ljepotu prirode oko sebe. Promatram oblake kako jedre preko beskrajnog plavog neba, drveće koje se savija u poslušnosti na blagom povjetarcu. Slušam

kako ptice veselo cvrkuću jutarnje pozdrave jedna drugoj i promuklo kreštanje šojke. Jedan orao lebdi veličanstveno iznad mene. Svjesna sam tihih znakova jelena i košuta oko mene po tragovima koje ostavljaju. Osjećam duboki mir, sačuvana na dlanu mojega Stvoritelja dok razgovaram s Njim. Kako sam zahvalna za Njegovu ljubav, za sve čime me je obdario i za ljepotu svega stvorenoga oko mene.” (Joy Swift, *They're All Dead, Aren't They*, str. 214)

Oni koji svetkuju subotu onako kako je to Joy Swift naučila, otkrili su snažan način da surađuju s Bogom dok preobražava njihov život.

Ali ako je ne svetkujete, subota vam uopće neće koristiti. Odlazak u crkvu i iskazivanje štovanja Bogu privući će vas bliže Njemu bez obzira na dan tjedna u koji to činite. Ali to nije svetkovanje subote. Svetkovati subotu znači odvojiti cijeli dan za Boga. I kao što

Bog neće staviti otvorenu Bibliju u vaše ruke, ili vas prisiliti da kleknete, tako vas neće nagnati da svetkujete subotu. To je vaš izbor. Sve što On kaže je da ćete, ako je svetkujete, doći puno bliže k Njemu i, kao posljedica toga, Njegova preobražavajuća snaga značajno će se povećati u vašem životu. Tako je subota znak da nas Bog posvećuje.

Bog nam pomaže da obavimo svoj dio

Prije nego što počnemo razmatrati kako nam Bog pomaže da obavimo svoj dio, želio bih ponoviti što smo dosad naučili. Božji udio u pomaganju pri našem napredovanju u Isusu jest promjena naše sebičnosti, a rekli smo i o načinima na koje možemo surađivati s Bogom u onome što On radi. Naš udio, s druge strane, jest da promijenimo svoje loše navike. Vrijeme je da otkrijemo kako to činimo i kako nam Bog u tome pomaže.

Jeste li nekad promatrali kako malo dijete uči hodati? Počinje hvatajući se za namještaj i hodajući uz njega po kući. Nekoliko dana kasnije vidjet ćete kako podiže svoju stražnjicu oblo-

ženu pelenama, a onda se polako i nesigurno uspravlja na noge. Isprva samo tako stoji i smiješi se svima, a onda čini prvi nesiguran korak dok ga mama i tata ohrabruju.

Dakle, dolazi trenutak kad se u to uključuju i mama i tata. Drže ga za ruke i vode, a kad padne, podižu ga da opet stoji na nogama.

Ali mama i tata su mudri; oni neće prisiljavati svoje dijete da hoda. Umjesto toga, čekaju dok to ono samo ne pokuša. Kad ono odluči pokušati, mama i tata su ovdje da ga ohrabre, da ga drže za ruku i pomognu mu ustati ako padne.

Mislim da je ovo dobar primjer kako nam Bog pomaže da se riješimo loših navika. On nas ne prisiljava da ih pobijedimo. Umjesto toga, On čeka dok to nismo spremni sami pokušati, a onda nas hrabri, drži za ruku i pomaže nam ako padnemo.

Ovdje je ključna riječ *odluka*. Bog neće nikad prijeći preko našeg prava da biramo. Ako odlučimo nastaviti raditi ono što volimo, pustit će nas bez obzira kako to može biti pogubno za naše tjelesno ili duševno i duhovno zdravlje.

Primijenimo to u životu. Pretpostavimo da kad god ste zbog nečega frustrirani, imate lošu naviku uzimanja Božjeg imena uzalud. Od vašeg djetinjstva, svaki put kad vam je bilo odbijeno nešto što je vaša sebična narav željela, razljutili ste se i opsovali. I svaki put kad biste opsovali, navika psovanja je postala jača kad god biste se razljutili.

A onda vam je Bog jednog dana pokazao da je psovanje loše, i sada se, svaki put kad opsujete, osjećate neugodno. Ovaj osjećaj nelagode zove se osjećaj krivnje. Ako ste slični meni, onda ne volite taj osjećaj, ali je on jedan od

najboljih dokaza da u vašem životu djeluje Božja preobražavajuća sila.

Konačno jednog dana kažete: “Prestat ću psovati.”

Bogu je vrlo drago što ste to odlučili. On takvu odluku nije mogao donijeti umjesto vas, ali sada kad ste odlučili, On će vam pomoći da je ostvarite. Pavao je rekao: “Sve mogu u onome koji mi daje snagu.” (Filipljanima 4,13)

Tako vam Bog pomaže da ostvarite svoju odluku. On vam daje snagu. Bez Njegove pomoći vaše su odluke slične kulama od pijeska.

Jeste li stvarno odlučili?

Sad je vrijeme da razmotrimo najčešće pogrešno shvaćene aspekte kršćaninova sukoba s duboko ukorijenjenom grešnom navikom: *Jeste li stvarno odlučili da želite prestati?*

Mnogi krive Boga da im ne pomaže, a zapravo oni nikada nisu stvarno odlučili prestati. Mi kršćani učinit ćemo najneobičnije podvige kako bismo sebe prevarili, misleći da smo odlučili prestati, a zapravo nismo.

Jednog ću dana prestati

Jedna od najčešćih pogrešaka jest odluka da ćemo prestati *jednoga dana*. Kršćani koji imaju ovaj problem znaju da bi trebali prestati i, teoretski rečeno, oni bi željeli prestati. Reći će:

“Sutra ću se početi baviti ovim problemom.”

Ali odluku o prestanku treba donijeti u vrijeme kad je kušnja najsnažnija. Tu i jest problem, jer kad je želja za nečim u čemu stvarno uživajte najjača, onda se *sutra* čini najboljim vremenom da počnete prestati. Sada možete nastaviti i činiti što želite, i još se uvijek osjećati pravednima zbog svoje odluke za sutra. *Međutim, ne postoji odluka o prestanku koja nije povezana s kušnjom kojoj ste upravo sada izloženi.*

Razmišljat ću o tome, ali neću ništa poduzeti

Druga vrlo česta pogreška koju kršćani čine jest što se igraju s kušnjom u svojim mislima, uvjereni da dokle god joj ne *popuste i ne počine djelo*, u tome nema ništa loše. Ovakvo rasuđivanje krije u sebi dva problema. Prvi je:

Isus je rekao da je mentalno uživanje u grijehu isto tako zlo kao i sâm čin. Kao primjer uzeo je preljub, ali ovo načelo važi za mentalno uživanje u bilo kojem grijehu. Isus je rekao:

“Čuli ste da je rečeno starima: ‘Ne čini preljuba!’ A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već – u svom srcu – s njom učinio preljub.” (Matej 5,27.28)

Drugi problem s mentalnim uživanjem u grijehu jest ono što nazivamo Evinim sindromom. Sjetit ćete se kako je Eva otišla do stabla spoznaje dobra i zla i kako joj se Sotona obratio preko zmije, a ona je ostala na tom opasnom mjestu i upustila se u raspravu s njim.

Pretpostavimo da želite smršaviti, a na stolu u blagovaonici nalazi se komad kolača. Ako taj kolač promatrate jedan trenutak, a onda ga uzmete i pomirišete, što mislite da bi mogao biti

sljedeći korak? Uvjeravam vas da ćete ga prije ili kasnije pojesti.

Mnogi kršćani kojima nikad ne bi palo na um da počine preljub završili su tako što su ga počinili – zato što su dopustili da “slatka” misao o preljubu tjednima i mjesecima prebiva u njihovoj mašti, prije nego što su počinili stvarno djelo. Ljudi koji ne nadziru svoja maštanja ne mogu pobijediti grijeh.

Jedanput učinjeno neće škoditi

Većina ljudi zna da je pušenje vrlo štetno za zdravlje, ali začuđuje koliko njih nastavlja pušiti jednu cigaretu za drugom. “Još jedna mi neće jako naškoditi”, kažu i iz kutije izvlače još jednu cigaretu da je zapale. Naravno, pola sata kasnije sve se ponavlja s istim izgovorima.

Na nesreću, ti su ljudi u pravu. Jedna cigareta *neće* jako naškoditi. Ali

problem je u tome što pitanje pušenja odbijaju riješiti sada, u trenutku kad je kušnja najsnažnija. To je ona ista pogreška koju čini osoba koja kaže da će sutra prestati.

Još jedan gnjevni ispad, još jedna nepoštena poslovna transakcija, još jedna prljava šala – ništa od toga nije štetno. Ali svako od toga je odbijanje da problem riješimo sada.

Samo malo neće naškoditi

Jako blizu mudrovanju “Još jedna neće naškoditi...” jest kad ljudi kažu: “Ovo malo neće mi naškoditi.”

Pretpostavimo, primjerice, da ste cijelog svog života uživali u listanju pornografskih časopisa, dok vam Bog jednog dana nije pokazao da je pornografija zlo, i vi ste odlučili s tim prekinuti. Bacili ste čitavu svoju zbirku i prestali kupovati takve časopise. Ali onda ste jednog dana na kiosku primijetili osku-

dno odjevenu djevojku na naslovnici takvog časopisa. “Neću ga kupiti”, kažete sebi dok prilazite izloženim časopisima. “Zapravo, neću ga niti cijelog pročitati. Samo da malo pogledam naslovnicu i zavirim u umetak u sredini.”

To nije ništa drugo nego Evin sindrom. Današnji brzi pogled gotovo će sigurno prijeći u sutrašnji dugi pogled, a mnogi muškarci i žene su uvidjeli da “dugi pogledi” završavaju u preljubu.

Kako pobijediti?

Čini mi se da mnogi ne uspiju svladati kušnju iz istog razloga iz kojeg nogometaši ne uspiju na igralištu, i općenito u borbi. Ne koriste pobjedničke taktike. Iznijet ću vam neke od njih koje su meni pomogle da pobijedim kušnju.

Dugotrajan napor

Mnogi ne uspiju nadvladati grijeh zato što misle da je prestati grijешiti brzo i lako, kao kad uvečer završite s poslom i odete kući. *Nije tako!* Grijeh je zvijer koja vas drži za vrat s ciljem da vas uništi za vječnost.

Dok vi i ja ne shvatimo da je ono u čemu toliko uživamo zvijer, naši naponi da pobijedimo bit će u konačnici

uzaludni. A kao razlog tome navest ćemo da nam Bog nije htio pomoći. Međutim, pravi razlog bit će da nikada nismo shvatili s kakvim čudovištem imamo posla i da nismo donijeli konačnu odluku da ga se otresemo.

Spomenuo sam da odluku o prestanku trebamo donijeti u trenutku kad je kušnja prisutna. Moram vam reći da će se taj trenutak kušnje stalno ponavljati. I svaki put morate donijeti istu tešku odluku. Kao što vidite, grijeh je navika, a vjerojatno i navika u kojoj jako uživamo. Vi ste tu naviku izgradili stalnim ponavljanjem tijekom niza godina. Morate izgraditi suprotnu naviku, a za to će trebati vremena.

Znam sve o onim sretnicima koji kažu da su bacili cigaretu i nikad je više nisu poželjeli. Hvala Gospodinu za njihovu tako brzu pobjedu. Ali uz svakog takvog kojeg sam sreo, bio je još jedan koji mi je rekao da je prestao

pušiti prije pet godina, ali da ga dim cigarete još uvijek privlači. Oni koji su bacili svoje cigarete i nikad više nisu na njih pomislili čine jedan posto onih koji pokušavaju prestati. Ovdje govorim o devedeset devet posto drugih koji se bore i pokleknju, bore i pokleknju, bore i pokleknju – dok konačno ne pobijede.

Pitate: Mislite li reći da se moram znojiti i boriti čitavog ostatka svog života s tim čudovištem za vratom?

Ne ostatak vašeg života, već vjerojatno neko vrijeme. Mnogo ćete lakše nadvladati ako razumijete da je riječ o procesu. Manje ćete biti izloženi obeshrabrenju kad pobjeda ne bude došla preko noći.

Ne smijete zaboraviti da će Bog biti s vama kroz to dugo vrijeme. On vas je otkupio, znajući dobro za sve preuređenje koje treba obaviti u vašem životu, i kako će ono dugo trajati. On vas je prihvatio sa svim nedostacima

prije nego što je potpisan ugovor, i On vas nastavlja prihvaćati tijekom postupka preuređivanja.

Više od svega morate razumjeti da čak i onda kad se zbog sebe osjećate najobeshrabreniji, vaše je spasenje ne-dirnuto dokle god vam je žao zbog toga grijeha i dokle god ga još uvijek želite savladati.

Osjećaj Božjeg praštanja tijekom tog dugog vremena – čak i ako ste pali stotine puta – najbitniji je za pobjedu. Zato nas Bog u Bibliji uvijek iznova uvjера da će nam oprostiti ako se pokajemo.

Reagirajte istog trenutka

Sjećate li se biblijskog izvještaja o Josipovom susretu s Potifarovom ženom? Ta se žena neumjesno zagledala u Josipa i stalno ga pozivala da “legne s njom”, ali ju je on uspijevaо izbjeгavati sve dok ga jednog dana nije našla

samog u kući. “Legni sa mnom!” rekla je i uhvatila ga za ogrtač.

Biblija kaže da je Josip tako naglo pobjegao iz kuće da je ostavio svoj ogrtač u njezinoj ruci. (Postanak 39,7-12)

Mislite li da je Josip stao i divio se vatri koja je izbijala iz njezinih očiju? Mislite li da je raspravljao sa sobom o mogućnosti “samo ovaj put”? Ako sam ispravno razumio što piše u Bibliji, Josip je tog trena napustio kuću.

To je jedini uspješan odgovor koji možete dati kad se suočite s kušnjom. Ako samo trenutak zastanete i pustite svojoj mašti da uživa u kušnji, već ste joj popustili u svojim mislima, i velika je mogućnost da joj popustite svojim postupcima. Evo dva načina na koje trebamo trenutno reagirati.

Recite: Ne! Jeste li gledali kako dijete pokušava dobiti nešto od svojih roditelja? Ako dijete zaključi da ima i najmanju priliku dobiti ono što želi, ono

će moljakati i cviliti dok mu se ne udovolji. S druge strane, ako roditelji čvrstim glasom kažu *Ne!*, dijete može cendrati još nekoliko minuta, ali će se uskoro zadovoljno igrati s nečim drugim.

Um odrasla čovjeka u bîti radi na isti način. Primjerice, ako mislite da postoji i najmanja mogućnost da pojedete onaj komad kolača na stolu, u ustima će vam poteći slina i bit će vam teško ostaviti ga na tanjuru. S druge strane, ako kažete sebi odlučno *Ne!* u trenutku kad vam na um dođe misao da pojedete taj kolač, ubrzo ćete na njega zaboraviti.

Um se prilagođava onome što zna da ne može promijeniti, a vi možete sebi reći *Ne!* isto tako odlučno kao i svatko drugi. U slučaju kušnje obično ste jedini koji može reći *Ne*.

Molite se. Drugi način trenutnog reagiranja je molitva. Recite: “Bože, daj mi snage da sada nadvladam ovu kuš-

nju.” Ustanovio sam da pobjeđujem kad se istog trena molim za snagu da nadvladam neku određenu kušnju; ali kad se ne molim, ne pobjeđujem.

Zapravo, molitva za pobjedu je isto tako dobar test da vidite želite li stvarno nadvladati neku kušnju. Ako oklijevate, onda joj se niste odlučili oduprijeti, jer biste joj voljeli popustiti još ovaj put. Kušnja neće nestati dokle god niste spremni reći *Ne!* i tog trenutka moliti za pomoć.

Što reći za nepoznate grijehe?

Neki se brinu da se možda ne sjete svih grijeha koje bi Bog želio da nadvladaju. Postoji jedna vrlo jednostavna molitva koja će to u potpunosti riješiti. Samo recite: “Gospodine, pokaži mi što trebam svladati da bih mogao napredovati u Isusu.”

Znajte da Bog nikad ne pokazuje ljudima sve njihove grijehe odjednom. Što god vam je sada otkrio, radite na tome – i ne brinite se za ostale dok vam ih ne pokaže.

Dokle god vam je iskreno žao zbog vaših grijeha i loših navika, i dokle god ih želite nadvladati, nalazite se u spašenom stanju, čak i ako ih možda niste sve pobijedili.

Među najpoznatijim “nepoznatim” grijesima su oni koji su povezani s našim strahovima i brigama. Ne mislim reći da je grijeh postati depresivan, ili imati kompleks manje vrijednosti, ali takva negativna stajališta ponekad nas navedu da učinimo i kažemo nešto što je jako glupo, i sprečavaju nas da u svom životu ostvarimo svoj puni potencijal.

Sjećate li se Isusove usporedbe o povjerenim talentima? Zapisana je u Mateju 25,14-30. Neki čovjek, koji je odlazio na duži put, predao je imanje svojim slugama. Jedan je primio pet talenata, drugi dva, a treći jedan. Do vremena kad se gospodar vratio, onaj koji je primio pet talenata i onaj s dva talenta udvostručili su svoj ulog. Kad se vratio, gospodar ih je bogato nagradio nakon što su predali ono što su zaradili.

Međutim, čovjek s jednim talentom je zakopao taj talenat zbog straha da

ga ne izgubi, pa je gospodar naredio da ga bace “van, u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubâ”, što je biblijski izraz za vječnu propast. (Matej 25,30) Taj sluga nije kažnjen zbog nekog teškog grijeha poput ubojstva ili preljuba. Kažnjen je zato što ga je strah zadržao da ostvari svoj puni potencijal u životu.

Nas ljude muče svakojake vrste straha. Nazivamo ih depresija, kompleks manje vrijednosti, tjeskoba i tako dalje. Ne mislim reći da ste, zato što se danas možda osjećate potišteni, krivi za neki veliki grijeh. Ali ako vas ta potištenost stalno sprečava da dosegnete puni potencijal koji vam je Bog namijenio, onda je riječ o grijehu. Rješenje ovog problema jest da morate pobijediti depresiju.

O depresiji i tjeskobi su napisane mnoge knjige, a mnogo toga je još uvijek ostalo neizrečeno, pa teško možemo očekivati da ćemo taj predmet ob-

raditi i na ovom mjestu. Međutim, predložio bih vam način koji je meni pomogao, i svladat ćete depresiju i tjeskobu.

Kažite: “Gospodine, pomози mi da shvatim pravi način razmišljanja. Pokaži mi pravi način osjećanja.” Prije ili kasnije vama će zavladat bolji osjećaj i vi ćete shvatiti da je to stanje u kojem biste htjeli biti sve vrijeme. Kad se to dogodi, zahvalite Bogu za novi osjećaj i održavajte ga što duže možete. Taj novi osjećaj će nestati, možda nakon dvije, tri ili pet minuta.

Onda recite: “Gospodine, vrati mi ga!” Možda će za to trebati dan-dva, ali nakon nekog vremena on će se vratiti. Opustite se dok ne dođe, a onda ga održavajte što duže možete. Svaki put kad nestane, nastavite se moliti da se vrati.

Nakon nekoliko dana ili tjedana otkrit ćete da taj novi osjećaj traje duže,

a depresija kraće. Događalo se da sam ponekad danima bio depresivan. Danas sam rijetko kad depresivan jer sam pobijedio taj osjećaj.

Otkrio sam da na tako jednostavan način mogu savladati svaki strah, svaku tjeskobu i svaki kompleks manje vrijednosti. Ne sumnjam da i vi to možete.

Isus ima vrlo visoke namjere za vas i za mene. Pavao je rekao da Bog “prema snazi što silu svoju očituje u nama, može učiniti neograničeno više od onoga što možemo moliti ili misliti”. (Efežanima 3,20)

To za mene znači napredovati u Isusu.

Kazalo

Kupnja kuće	5
Isusovo “preuređivanje” na nama ...	9
Tko što čini?	15
Bog mijenja našu sebičnost; mi mijenjamo svoje navike	22
Vršeci svoj dio pomažemo Bogu u vršenju Njegovog dijela.....	30
Bog nam pomaže da obavimo svoj dio.....	41
Jeste li stvarno odlučili?	45
Kako pobijediti?	51
Što reći za nepoznate grijehе?	58

znaci-vremena.com
biblija.hr